

Projektmøde hos Karen Margrethe og Svend Egon

Af Jørgen Jørgensen

Lørdag d. 18. juni holdt DBL og SDE møde om EU-projektet hos Karen Margrethe og Svend Egon i Års. De to deltager sammen med 9 andre i projektet og havde tilbudt at lægge bigård til et møde, hvor man kunne få det at se i praksis.

Der kom knap 20 deltagere, og det var færre end sædvanligt til møder i Arden og Omegns Biavlerforening. Det skyldtes vist et andet biavlsmøde i området.

Ditlev Bluhme, der er projektleder, bød velkommen og gennemgik projektets formål og metode. Han fortalte, at vi i slutningen af maj var startet med de første 4 forsøg hos hver af de 10 biavlere, der er med i forsøget i år. Det drejer sig om to forsøg, hvor bierne selv udruger en dronning

samt anvender en gammel dronning. Desuden to forsøg med nye dronninger, henholdsvis en parret og en uparret dronning.

Desværre var de befrugtede carnicadronninger først kommet til landet for få dage siden, så nogle af de forsøg, som omhandler carnica, er kommet senere i gang.

Forsøgsværterne skal lave journal over de enkelte familier, så der kan laves statistik på forsøgene. Og så skal man ellers bruge sin sunde fornuft, for tingene går næsten aldrig præcist som forventet. Det er der allerede eksempler på. Ubefrugtede dronninger kan forsvinde under parring, eller parringen kan mislykkes osv. Men det giver jo også erfaring.

Ditlev forklarede også, at der vil være plads/behov for flere biavlere i forsøget næste år.

Derefter gav han ordet til Karen Margrethe og Svend Egon, der fortalte om deres biavl og den måde, de arbejdede på i forsøget. Det var meget interessant og lærerigt.

Vi befandt os i en ny bigård anlagt ved en frugtplantage med gode læforhold. Hvis trækeforholdene viser sig også at være gode, er det perfekt. Der var orden på måden at sætte stader op, og alt andet, vi så og hørte, viser, at de to også er gode til at få tingene gjort til tiden, så de får megen glæde og forhåbentlig også udbytte ud af biavl.

Der var tænkt på alt med hensyn til at gøre tingene effektivt med mange hjemmegjorte detaljer, der bare virkede.

Svend Egon forklarede bl.a., at hos den gamle bifamilie, der skulle udruge ny dronning, fordi dronningen var taget fra til det ene forsøg, lod man familien lave 10 dronninger i magasinet imens de udrugede ny dronning i yngel-lejet i bunden. Det nummer kunne laves 3 gange med 3 dages

mellemrum. Når så 5-6 dronninger blev antaget hver gang, lykkedes det at få lavet op mod 20 dronninger samtidig med forsøget. Det er ikke helt tosset, sagt på jysk!

Karen Margrethe viste så nogle hjemmegjorte parringsstader, bestående af fælles hus med 4 parrekassetter i samt antirøverklods på. De fungerer bare. En beholder i midten var ikke vandforsyning, men en beholder med is fra fryseren. Det kan holde temperaturen tilstrækkelig lav, indtil dronningerne er klar og på plads. Når den parrede dronning sættes til i en familie, fjernes plastikken i den ene side af kassetten og erstattes med avis-papir, så er tilsætningen heller ikke noget problem.

Svend Egon viste også de kasser, de bruger, når der skal dannes

skaksværme til nye familier i slutningen af juli. Når man ved honninghøsten bruger en fejefix til at fjerne bier med af de tavler, der skal tages fra, er det nemt at lave skaksværme. Om der skal bruges 1 l, 2 l eller et andet mål, er det let at bruge de kasser, som er lavet til formålet. Kasser med trådvæv på to sider og med opstregning ved de forskellige mål.

Når bierne er kommet i kassen, bruges en pensel til at fodre dem med apiinvert på begge trådnetsfladerne, til de ikke vil tage mere. Det er nemt at høre. Dernæst smides en parret dronning ned til dem, og de sættes ud, gerne i lidt blæst. Så danner bierne sværm om dronningen, og hun antages nemt. Sådan en familie laver lynhurtigt 5-6 yngeltavler og kan så indvintres uden problemer.

Efter at vårapsen næsten ikke ses mere, er det ikke helt så nemt at lave, og der kan være problemer med, at man tager for mange vinterbier fra de gamle stader, så overvintringen ikke er optimal for de gamle familier.

Dernæst gik vi til bierne, som pga. vejret var lidt livlige. Men så bruges der bidragt. Det er vigtigt, at man er rolig og tryk ved situationen. Det giver de roligste bier og den nemmeste og hurtigste behandling. Sådan også her. Undervejs fik vi set til flere familier og kunne se, hvor meget bierne havde fået af yngel på fire uger siden forsøgets start.

Senere så vi flere ideer, som Karen Margrethe og Svend Egon havde benyttet sig af. Store glas fra kantinebrug smides skam ikke ud. De bruges til fodring. Husk, at låget skal perforeres indefra, så sætter sukkervandet sig som dråber i hullerne, og bierne tager foderet ned meget hurtigere. Ingen drypperi – det er jo glas.

Der fodres 5 gange med invert-sukker, så har bierne fået 16 kg tørstof. Når bierne får 2. glas, varroabehandles der. Behandlingen stoppes, når 3. glas sættes på 10 dage senere.

I oktober behandles der igen i 14 dage. Så er der ingen varroamider, som prøverne også indtil nu har vist.

Endelig var der en deltager, der kom med et bud på vinterdødeligheden forrige år, da vinteren kom meget tidligt og hårdt: Bierne dør af fødemangel, når de ikke vil flytte sig fra yngellejet efter foder, når vinteren starter på den hårde måde, inden al yngel er krøbet.

Dernæst var vejret mest til at opholde sig indendørs. Hvis traktementet altid er, som det vi oplevede forstår jeg godt, at der altid kommer mange medlemmer til møderne.

Under kaffen fortalte Ditlev Bluhme om, at der arbejdes med flere tiltag i plantedirektoratet. Bl.a. med bestøvningsforhold, med bigårdsregistrering og ikke mindst med uddannelse af biavlere. Her har alle de fem biavlsorganisationer, der er repræsenteret i Binævnet, i fuld enighed præsenteret en "grovskitse" til et uddannelsesforløb. Det venter vi os meget af.

Alle tiltag er igangsat af "Grøn-Vækst-Midler".

JJ